

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקנח - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון לכל" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ט חֲשׁוֹן

(שים לב! בשנה שהחודש לא מלא עריך ללמוד היום גם הסדר של ל' חשון):

סֵדֶר לְקוּמֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמֵי:

תּוֹרָה ב לָשׁוֹן רַבּוֹ, זְכוּנוֹ לְבִרְכָה

פְּרָקָא דְלִיתָא (דְּסִפְרָא דְרַבִּי עִינָא)

תְּשַׁעַה תְּקוּנֵי יְקִירֵי אֶתְמַסְרָא לְדַקְנָא - כָּל מָה דְאֶתְטַמַּר וְלֹא אֶתְגַּלִּיא, עֲלָא וְיִקְרָא אֶשְׁתַּבַּח, וְהוּא גְנִזִּיא יְקִירָא: נִימִין עַל נִימִין מִקָּמִי פְתַחֵי דְאֶדְנִין עַד רִישָׁא [דְּפָמָא]; מִרִישָׁא הָאֵי לְרִישָׁא אַחֲרָא; אֶשְׁתַּבַּח מִתְחִילַת תְּרִין נְקֻבִין אַרְחָא מִלִּיא דְלֹא אֶתְחַזִּיא; עֲלֵעִין אֶתְחַפִּין מִחֵאֵי גִיסָא וּמִחֵאֵי גִיסָא, בְּחוֹ אֶתְחַזִּין תְּפוּחִין סְמָקִין כְּוַרְדָּא; בְּחוֹ חוּטָא תְלִין אֶפְמִין תְּקִיפִין עַד חֲדוּזֵי; שְׁפֹן סוּמְקֵי כְּוַרְדָּא אֶתְפַּנּוּן; זְעִירִין נְחִתִין בְּגֵרוּנָא וּמִחַפִּין קַדְלָא; רַבְרַבִּין וְזְעִירִין נְחִתִין בְּשִׁקּוּלָא - בְּאֵלִין אֶשְׁתַּבַּח גְּבַר וְתַקִּיף:

א דע שֵׁשׁ נְשָׁמָה בְּעוֹלָם, שְׁעֲלִידָה נְתַגְלָה בְּאוּרֵי וּפְרוּשֵׁי הַתּוֹרָה, וְהִיא מְסַבֶּלֶת בְּיַסּוּרֵין: פֶּת בְּפִלְח תֹּאכַל, וּמִים בְּמִשׁוּרָה תִשְׁתֶּה, כִּי כֹךְ דְּרַכָּה שֶׁל תּוֹרָה' (אבות פֶּרֶק ו').

וְכָל מְפָרְשֵׁי הַתּוֹרָה הֵן מְקַבְּלִין מִזֹּאת הַנְּשָׁמָה. וְזֹאת הַנְּשָׁמָה כָּל דְּבָרֶיהָ כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל וְלִשְׁאֵב מִימֵי הַתּוֹרָה, אֲלֵא מִי שְׁדַבְּרִיו כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ, בְּבַחֲיַנְתָּ (יְרֵמְיָה כ"ג): "הֲלוֹא

כֹּה דְבָרֵי כָּאֵשׁ". וְכִשְׁהִנְשָׁמָה הַזֹּאת נּוֹפֶלֶת מִבְּחִינַת "הֲלוֹא כֹה דְבָרֵי כָּאֵשׁ", וְאִין דְּבָרִיָּה כְּגַחְלֵי־אֵשׁ, וְדְבָרִיָּה נְצַטְנַנִּין, אֲזִי נִסְתַּלְקָת; וְכִשְׁנִסְתַּלְקָת, אֲזִי נִסְתַּלֵּק בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה הַנִּמְשָׁכֶת עַל־יָדָהּ, וְאֲזִי כָּל מְפָרְשֵׁי הַתּוֹרָה אֵין יְכוּלִין לְהַשִּׁיג שׁוּם בְּאוּר הַתּוֹרָה, וְאִז נִתְעוֹרֵר מְרִיבָה עַל הַצְּדִיקִים, כִּי עֵקֶר הַמַּחְלָקֶת שֶׁבְּעוֹלָם נַעֲשֶׂה עַל־יַדֵּי הַסְּתַלְקוֹת בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה, כִּי הַבְּאוּר הוּא תְרוּץ עַל קְשִׁיּוֹת וּמְרִיבוֹת.

וְזֶה בְּחִינַת (בְּמִדְבַר כ): "מִדְבַר צֵן", שֶׁהוּא בְּחִינַת דְּבוּר מְצַנֵּן, שֶׁשָּׁם מֵתָה מְרִים - בְּחִינַת הַנְּשָׁמָה הַסּוֹבֶלֶת מְרִירוֹת הַשְּׁעָבוּד עַל הַתּוֹרָה. וְאִז נִסְתַּלֵּק הַבְּאוּר, הֵינּוּ בְּחִינַת בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה, וְאִז: "וַיָּרַב הָעָם עִם מֹשֶׁה", הֵינּוּ בְּחִינַת הַמְּרִיבָה שֶׁנִּתְעוֹרֵר כִּנ"ל. וְאֵלּוּ מְפָרְשֵׁי הַתּוֹרָה נִקְרְאוּם בְּשֵׁבִיל זֶה 'מֹרִים', מִחֲמַת שֶׁמְקַבְּלִים עַל־יַדֵּי הַנְּשָׁמָה הַנִּלְהַמְכָּנָה בְּשֵׁם 'מְרִים'. גַּם הֵם מֹרִים אֶת מֹרֵיהֶם (כְּמוֹבֵא בַּפְּרָשׁ"י שֵׁם) כְּמֵאמֹר (תַּעֲנִית ז): 'וּמִתְלַמִּידֵי יוֹתֵר מִכָּלֵם'. וְזֶה שֶׁאָמַר לָהֶם מֹשֶׁה: "שְׁמְעוּ נָא הַמְּרִים":

ב וְכִי שְׁרוּצָה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה, צָרִיךְ מִתְחַלָּה לְהַמְשִׁיךְ לְעַצְמוֹ דְּבוּרֵי חַמִּים כְּגַחְלֵי־אֵשׁ כִּנ"ל. וְהַדְּבוּר נִמְשָׁךְ מֵלֵב הָעֵלְיוֹן, בְּחִינַת (תְּהִלִּים ע"ג) "צוּר לְבָבִי".

וְצָרִיךְ לְשַׁפֵּךְ שִׁיחוֹ בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יַדֵּי תַפְלָתוֹ נִכְמְרוּ רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו, וְנִפְתַּח לֵב הָעֵלְיוֹן, כִּי עֵקֶר הַרַחֲמִים הוּא בְּלֵב, וְנִשְׁפָּע מֵלֵב הָעֵלְיוֹן דְּבוּרֵי, וְעַל־יַדֵּי הַדְּבוּר מִמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה גַּם כֵּן מִשָּׁם. וְלֵב הַנִּלְהַמְכָּן הוּא בְּחִינַת סִלְעַ, שֶׁמִּשָּׁם הַדְּבוּר, בְּבְחִינַת (מִגְלָה י"ח): 'מֵלִי בְּסִלְעַ'. וְסִלְעַ הוּא בְּחִינַת צוּר, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ק"ה): "פָּתַח צוּר וַיִּזְוְבוּ מַיִם", וְהוּא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקם - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּחִינַת לֵב, בְּחִינַת "צוּר לְבָבִי", וְהֵלֵב נִכְמָר בְּרַחֲמִים וּמִשְׁפִּיעַ
דְּבוּרִים חַמִּים, בְּבְחִינַת (שָׁם ל"ט): "חֶם לְבִי בְּקָרְבִי בְּהִגִּיגִי תִבְעַר
אֵשׁ - דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי", וּבִלְב הַזֶּה כְּתוּבִים כָּל בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה,
בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי ג): "כָּתַבְתֶּם עַל לֹחַ לֵבָךְ". וּמִי שְׂרוּצָה לְקַח אִיזָה
בְּאוּר, צָרִיךְ לוֹ לְקַח מֵהֵלֵב הַזֶּה לְבַתְּפִלָּה, בְּבִקְשָׁה כַּנ"ל.

וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיךְ כָּל אֶחָד מִמְּפָרְשֵׁי הַתּוֹרָה, קֶדֶם שְׂמֵתָחִיל
לְבָאֵר אִיזָה בְּאוּר, צָרִיךְ לוֹ מִתְחִלָּה לְשַׁפֵּךְ תְּפִלָּתוֹ
לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּדֵי לְעוֹרֵר לֵב הָעֲלִיּוֹן לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו דְּבוּרִים
כְּגַחֲלֵי-אֵשׁ, וְאַחֲרֵי-כֵן יִתְחִיל לְבָאֵר, כִּי אַחֲרֵי-כֵן נִפְתַּח הַצּוּר וַיִּזְוּבוּ
מִיָּמִינוּ, הֵינּוּ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה:

ג וַיֵּשׁ חֲלוּק בֵּין בְּאוּר שְׂאֲדָם מְבֹאֵר בֵּינוּ לְבֵין עֲצָמוֹ לְבֵין בְּאוּר
שְׂאֲדָם מְבֹאֵר לְרַבִּים, כִּי כְּשֶׁדוֹרֵשׁ בְּרַבִּים, וְקֶדֶם הַבְּאוּר
הוּא מְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם נְשִׁמוֹתֵיהֶם וְשׁוֹפֵךְ שִׁיחוֹ וְתְּפִלָּתוֹ לְפָנֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּוִדְאֵי 'הֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאֵם' (אִיזָב ל"ו) (וְעֵיין בְּרִכּוֹת ח);
אַבֵּל תְּפִלַּת יָחִיד, אֶפְשָׁר שְׂמוֹאֲסִין בְּתְּפִלָּתוֹ. וְזֶה בְּחִינַת: "וְדַבַּרְתָּ
אֶל הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם", שְׂתְּפִלָּתְךָ תִּהְיֶה בְּשַׁעַת שְׂהַצְבוּר מְקַבְּצִים.
וְזֶה: (דְּבָרִים ל"א. ע"י מִי הַנַּחֵל) "הִקְהֵל אֶת הָעָם":

ד וְזָדָן הַחֲלוּק בֵּין הַלּוֹמֵד מֵתוֹךְ הַסֵּפֶר וּבֵין הַשּׁוֹמֵעַ מִפִּי הַחֶכֶם
עֲצָמוֹ, כִּי הַשּׁוֹמֵעַ מִפִּי הַחֶכֶם עֲצָמוֹ, בְּוִדְאֵי נִתְקַשֵּׁר
נְשִׁמָּתוֹ עִם נְשִׁמַּת הַחֶכֶם בְּשַׁעַת תְּפִלָּתוֹ כַּנ"ל, וַיֵּשׁ לְזֶה הָאָדָם חֵלֶק
בְּבְאוּר הַזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה נִתְּוֹסֵף קִדְשָׁה לְמַעְלָה, וְכָל תְּפִלָּה
הַיּוֹצֵאת מֵהַרְבֵּה נְשִׁמוֹת הִיא מוֹסֶפֶת קִדְשָׁה לְמַעְלָה וּמְעוֹרֶרֶת
בְּיוֹתֵר לֵב הָעֲלִיּוֹן כַּנ"ל, וְלֵב הָעֲלִיּוֹן שׁוֹפֵךְ מִיָּמִי הַבְּאוּר בְּיוֹתֵר -
הַכֹּל לְפִי רַב אֲנָשִׁים, כֵּן יוֹתֵר קִדְשָׁתוֹ, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים כ"ב): "וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל" - עַל-יְדֵי תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל נִתְּוֹסֵף

קדשתו.

גַּם כָּל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים בְּשַׁעַת הַדְּרוֹשׁ, נִכְנָע רַשְׁעָתָם עַל-יְדֵי הַטּוֹב שֶׁבְּחָכְם הַדּוֹרֵשׁ, וְלִפִּי הַהִכָּנְעָה, כֵּן נִכְנָעִים הָאוֹיְבִים, הֵינּוּ הַקְּלָפוֹת הַשּׁוֹכְנִים סְבִיב לֵב הָעֲלִיּוֹן, בְּבַחֲיַנַּת (יְחֻזְקָא ל' ה): "זֹאת יְרוּשָׁלַיִם שֶׁמְתִיחָ בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם", וְהִיא לֵב, בְּבַחֲיַנַּת (יִשְׁעִיהוּ מ'): "דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַיִם":

וְזֶה בְּחִינַת מִטָּה, שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִשָּׁה: "קַח אֶת מִטֶּה וְהַקְהֵל אֶת הָעֵדָה". 'מִטָּה' – זֶה בְּחִינַת מְשֻׁלָּת וְכַח הַצַּדִּיק שֶׁנֶּעֱשֶׂה עַל-יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ, שֶׁעַל-יְדוֹ נִכְנָעִים כָּל הָאוֹיְבִים, הֵן לְמִטָּה הֵן לְמַעְלָה. וְזֶהוּ (תְּהִלִּים ק"י): "מִטָּה עֲזָךְ יִשְׁלַח ה' מְצִיּוֹן", הֵינּוּ הַמַּצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, שֶׁהֵן צִיּוֹנִים לְדַבָּרִים עֲלִיּוֹנִים, שֶׁמֵּהֶם נַעֲשֶׂה מִטָּה-עוֹ לְהַכְנִיעַ אוֹיְבִים. וְזֶה: "רִדְדָה בְּקֶרֶב אוֹיְבֶיךָ". נִמְצָא, מִי שֶׁהוּא אֵצֶל הַחָכָם בְּשַׁעַת בְּאוֹר הַתּוֹרָה, נִמְצָא שֶׁנִּכְנָע הָרַע שֶׁלוֹ כַּנֶּ"ל:

וְזֶהוּ (אֵיכָה ב'): "שִׁפְכֵי כַמִּים לִבְךָ נִכַּח פְּנֵי ה'" ; 'פְּנֵי ה'" – זֶה בְּחִינַת בְּאוּרֵי וְדְרוֹשֵׁי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ (וַיִּקְרָא י"ט): "וְהִדְרַת פְּנֵי זָקֵן"; 'זָקֵן' – זֶה הַדְּרַת פָּנִים, וְהֵם שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה מִדוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן (וְעֵיין זוּהַר אַחֲרֵי ד' ס"ב). שֶׁצָּרִיךְ לְשַׁפֵּךְ שִׁיחוֹ וְתַפְלָתוֹ קִדְם שְׁמַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה כַּנֶּ"ל. וְזֶהוּ: "וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם" – כְּשֶׁשָּׁמְעוּ הַמְּרִיבָה הַבִּינוּ, שֶׁעַל-יְדֵי בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת פָּנִים כַּנֶּ"ל, מִחַמַּת הַנְּפִילָה הַנֶּ"ל, מִחַמַּת זֶה הַתְּחִיל הַמְּרִיבָה:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תשעה תקונין – כ

א כָּל מְפָרְשֵׁי הַתּוֹרָה מְקַבְּלִים מִהַנְּשִׁמָּה אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֶיהָ כְּגַחֲלֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקסב - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֵשׁ בְּבַחֲיֵנֶת: "הֲלֹא כֹה דִבְרֵי כָּאֵשׁ" (ירמיה כ"ג כט) וְהִיא מְסַבֶּלֶת
בְּיִסּוּרֵינָה פֶת בַּמַּלְחָה תֹאכַל וּמִים בַּמְשׁוּרָה תִשְׁתֶּה כְּדֹרְכָה שֶׁל
תּוֹרָה' (אבות פ"ק ו) וְכִשְׁהִנְשָׂמָה הַזֹּאת נוֹפֶלֶת מִבַּחֲיֵנֶת כֹּה דִבְרֵי
כָּאֵשׁ כִּנ"ל וּדְבָרֶיהָ נִצְטַנְנִין אֲזִי נִסְתַּלְקֶת. וְאִזּוֹ נִסְתַּלְקִין בְּאוּרֵי
הַתּוֹרָה הַנִּמְשָׁכִין עַל יָדָהּ וְהַמְפָּרְשִׁים הַנִּ"ל אֵין יְכוּלִים לְהַשִּׁיג שׁוֹם
בְּאוֹר הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ בָּאָה מְרִיבָה עַל הַצְּדִיקִים. וּמִזֶּה הִיא עֶקֶר
הַמַּחְלָקֶת שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁחֶסֶר הַבְּאוֹר שֶׁהוּא הַתְּרוּץ עַל קְשׁוּיֹת
וּמְרִיבוֹת:

ב מי שרוצה להמשיך באורי התורה צריך מתחלה להמשיך
לעצמו דבורים חמים כגחלי אש כנ"ל והדבור נמשך מלב העליון
בחינת "צור לבבי" (תהלים ע"ג כו). וצריך לשפך שיחה בתפלה לפני
השם יתברך מתחלה ועל ידי תפלתו נכמרו רחמי השם יתברך
עליו ונפתח לב העליון. כי עקר הרחמים הוא בלב ונשפע משם
דבורים חמים ועל ידי זה הדבור ממשיך באורי התורה גם כן
משם. ועל כן צריך כל אחד ממפרשי התורה להתפלל תחלה לפני
השם יתברך כדי לעורר לב העליון להשפיע עליו דבורים כגחלי
אש ואחר כך יתחיל לבאר:

ג כשהצדיק האמת דורש ברבים, אזי קדם הבאור הוא מקשר את
עצמו עם נשמותיהם ושופך שיחו ותפלתו לפני השם יתברך ואז
תפלתו תפלת רבים ונתקבלת בודאי, כמו שכתוב: "הן אל כביר
לא ימאם" (איוב ל"ו ה). ועל ידי התפלה נתוסף קדשה למעלה
ומעוררת לב העליון ועל ידי זה ממשיך באור התורה שאומר
להם. נמצא שיש לכל אחד מהנמצאים שם חלק בהתורה שמגלה
להם אז. כי כל מה שיש אז יותר אנשים שם אז תפלת החכם
שמקשר את עצמו עמם יוצאת מהרבה נשמות ביותר. ומוספת

קְדָשָׁה לְמַעַלָּה בְּיוֹתֵר וּמַעֲוֹרָרֵת בְּיוֹתֵר לֵב הָעֲלִיּוֹן וְנִמְשָׁךְ מִשָּׁם
 הַתְּגָלוֹת בְּיוֹתֵר הַכֹּל לְפִי רַב הָאֲנָשִׁים, וְזֶהוּ הַחֲלוּק בֵּין הַלּוֹמֵד
 מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר וּבֵין הַשׁוֹמֵעַ מִפִּי הַחֲכָם בְּעֲצֻמוֹ כִּי הַשׁוֹמֵעַ הַזֶּה
 בְּיָדָיו נִתְקַשֵּׁר נִשְׁמָתוֹ עִם נִשְׁמַת הַחֲכָם בְּשַׁעַת תְּפִלָּתוֹ כִּנ"ל וַיֵּשׁ
 לוֹ חֵלֶק בַּבְּאוּר הַזֶּה כִּנ"ל. גַּם כָּל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים בְּשַׁעַת
 הַדְּרוֹשׁ נִכְנָע רַשְׁעָתָם עַל־יְדֵי הַטּוֹב שֶׁבְּחֲכָם הַדּוֹרֵשׁ. וְלִפִּי
 הַהִכְנָעָה כֵּן נִכְנָעִים הָאוֹיְבִים הֵינּוּ הַקְּלָפוֹת הַשׁוֹכְנִים סְבִיב לֵב
 הָעֲלִיּוֹן. וּבְזֶה מוֹצִיאָם מִתַּחַת רְשׁוֹת הַסֵּטְרָא אַחֲרָא וּמְכַנְיָסֵם תַּחַת
 רְשׁוֹת הַקְּדָשָׁה:

סדר תשי פלוהר"ן תש"פ:

קח (ה) אַחֲר־כֵּךְ נִתְגַּלְגַּל הַדְּבָר וְהָיָה מְכָרָח לְהַסְתַּלֵּק מִשְׁלַחַן חוֹתָנוּ
 כִּי חֲמוֹתוֹ נִפְטָרָה וְלָקַח חוֹתָנוּ אִשָּׁה אַחֶרֶת מִקַּהֲלַת קְדֵשׁ מֵאֵהֶלִיב
 וַרְבֵּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה בְּעֲצֻמוֹ הַשִּׁיאָה לוֹ כִּי הוּא זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה נָסַע
 עִמּוֹ לָעִיר מֵאֵהֶלִיב וְעַל יָדוֹ נִגְמַר הַשְּׁדוּף וְנִשְׁאֵאת לוֹ. כִּי אֶף־עַל־פִּי
 שְׁתָּיָה עֲדִין בִּימֵי נְעוּרָיו מִמָּשׁ וּכְמִדָּמָה שֶׁשָּׁמַעְתִּי שְׁתָּיָה אֲזוֹ בְּעֶרְךָ
 שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנִים אֶף־עַל־פִּי־כֵן נִשְׁאֵאוֹ לוֹ פָּנִים קָצַת אֲנָשִׁים
 מִחֲמַת שְׁתָּיָה נִכְד הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה, וְגַם רָאוּ וְהִבִּינוּ
 בּוֹ בְּעֲצֻמוֹ שֶׁהוּא כָּלִי יָקָר מִפּוֹ וּמִפְּנִינִים. וְהַמְשִׁכִּילִים הִבִּינוּ גַּם אֲזוֹ
 שֶׁכֵּאֲשֶׁר יִתְגַּדֵּל יִהְיֶה חַדוּשׁ בְּעוֹלָם.

וּמַעֲשֵׂה שְׁתָּיָה בְּמֵאֵהֶלִיב כֵּךְ הָיָה, כִּי נִתְאַכְסֵן שָׁם בְּבֵית אִישׁ
 נִכְבָּד אֶחָד מֵהַמְּקַרְבִּים לְהִרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ הוֹדוּ רַבֵּי בְּרוּךְ זְכָרוֹנוּ
 לְבָרְכָה. וְהָאִישׁ הָיָה עֹשִׂיר נִכְבָּד. וְקָבְלוּ בְּכָבוֹד גָּדוֹל וְעָשָׂה סְעֻדָּה
 עֲבוּרוֹ. וְהָיוּ שָׁם עוֹד אֲנָשִׁים חֲשׂוּבִים מֵהַמְּקַרְבִּים לְהִרְבֵּ הַנ"ל,
 וְנָתְנוּ לוֹ יַיִן לְשִׁתוֹת וְהוּא זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה הָיָה עֲדִין סָגוּר וְלֹא הָיָה
 רָגִיל לֹאמַר תּוֹרָה בְּרַבִּים, אֲךָ אֲזוֹ בְּשַׁעַת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן נִתְלַהֵב לְבוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקסד - צמח מנוהרג"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וּפְתַח פִּיּוֹ וַגְּלָה לְפָנֵיהֶם דְּבָרִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים. וְהֵאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
הָיוּ שָׁם רָאוּ אֶת הַמַּרְאֶה הַזֹּאת, הִמָּה רָאוּ כִּן תְּמָחוּ, וְנִבְהָלוּ מְאֹד,
וְאִז הָיָה הַנְּשׂוֹאִין שֶׁל חוֹתְנּוֹ וְשָׁבוּ לְבֵיתָם.

וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן בָּא לְשֵׁם הָרַב הַצַּדִּיק הַמְּפָרָס מוֹרְנוּ דָב מִזְאֶסְלָאב
הַנִּקְרָא בְּפִי כָל רַבֵּי בְּעַר בְּרַבֵּי בּוֹנִים שְׂזֻכָּה לְנִסְעַ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל
וְנִסְתַּלֵּק שָׁם. וְסִפְרוּ לְפָנָיו כָּל הַנֶּ"ל כָּל מַה שֶּׁשָּׁמְעוּ מִפִּיו אִז, וְנִבְהָלוּ
וְנִשְׁתַּוְּמִם מְאֹד וְאָמַר שִׁיְהִיָּה חֲדוּשׁ גָּדוֹל בְּעוֹלָם.

וּבְהִיּוֹתוֹ יוֹשֵׁב בַּכֶּפֶר עֲדִין עַל שְׁלַחַן חוֹתְנּוֹ הִתְחִילוּ אֲנָשִׁים
מִמְּקוֹמוֹת הַסְּמוּכִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וְלִפְעָמִים נָסְעוּ אֵלָיו וְהָיָה
מִלְּהִיב לָבָם מְאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְנִתְקַרְבוּ עַל יְדוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ,
וְנִעְשׂוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים מְאֹד עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁרִי לָהֶם.

אַחֲרֵי־כֵן עֲדִין הָיָה יוֹשֵׁב קֶצֶת עַל שְׁלַחַן חוֹתְנּוֹ, אֵךְ בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן
קֶצֶת לֹא יָצָאָה חֲמוּתוֹ יְדֵי חוֹבְתָהּ נִגְדוּ, כִּי בְּבֵית חוֹתְנּוֹ הַנֶּ"ל הָיָה
לְרַבְּנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָּה חֶדֶר מִיְחָד בְּתוֹךְ הַבַּיִת דִּירָה שְׁקוֹרִין אֱלָקִיר
[חֶדֶר צַדִּי קָטָן]. וְשָׁם הָיָה יוֹשֵׁב וּמִתְבּוֹדֵד וְעוֹסֵק בְּעִבּוּדָתוֹ,
וְלִפְרָקִים הָיָה יוֹצֵא לַחוּץ לְהִתְבּוֹדֵד בְּשָׂדֵה אִז לִיעַר וְכִיּוֹצֵא.

וַיְהִי הַיּוֹם וְנָסַע רַבְּנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָּה אֶל הָעִיר וְהִלְכָה חֲמוּתוֹ
וְהִעֲמִידָה מִטָּתָהּ שָׁם. כִּי רָצְתָה לָקַח אֶת הַחֶדֶר בְּשִׁבְלָהּ. וְתִכְרַף
כְּשֶׁבָא רַבְּנוּ זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָּה לְשֵׁם וּמָצָא שֶׁלְקָחָה מִמֶּנּוּ מְקוֹם
קִדְשָׁתוֹ, לֹא הָיָה יָכוֹל עוֹד לְהִיּוֹת סָמוּךְ עַל שְׁלַחַן חוֹתְנּוֹ. וְאִז יָצָא
מִן הַכֶּפֶר, וְנִכְנַס לְתוֹךְ הָעִיר וְקָבַע דִּירָתוֹ בְּמַעֲדוֹ וְעַדִּיו וְזֶקֶע:

סֵדֶר הַאֲלָף-בַּיִת הַיּוֹמִי:

7. מִי שֶׁקָּמִים עָלָיו רַבִּים וְחוֹלְקִים עָלָיו עַל אֲמוּנָתוֹ, וְהוּא עוֹמֵד
בְּנִגְדָם וְטוֹעֵן בְּנִגְדָם דְּבָרִים הַנִּתְקַבְּלִים, עַל־יְדֵי זֶה זוֹכָה לְבָנִים

רבים והעולם נתמלא מזרעו. ה. מי שנותן עיני שכלו תמיד לחקר את ראשי-הדור ומעין בהם בעינא בישא, על-ידי זה נופל לרעב שלעתיד, הינו לא רעב לקחם, וזה "רעב" ע"ן ב'תוך ר'ב. ו. על-ידי צדקה בסבה קלה הוא מכניע את אויביו, והקדוש-ברוך-הוא מצילו מסבות גדולות של אויביו. ז. על-ידי ברכת-המזון נתודע השם יתברך בעולם. גם על-ידי ברכת-המזון נתישב המלכות מן המריבות והמלחמות. ח. מי שלמדו בתורה במחין זכים, שאכילתו כל-כך בקדשה, שנוזן ממזון, שהמלאכים נוזנין ממנו, על-ידי זה שונאיו נדונין בחנק. וסימן לדבר: "ויהי ביום השלישי בהיות הבקר"; "ובבקר היתה שכבת הטל"; "ויהי באשמרת הבקר". (פרוש סימן זה שמעתי מפיו הקדוש, כי "ויהי ביום השלישי בהיות הבקר" נאמר במתן-תורה, שזהו בחינת מה שמבאר לעיל, מי שלמדו במחין זכים. "ובבקר היתה שכבת הטל" נאמר במן, שהוא מזון שהמלאכים נוזנין ממנו, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה. "ויהי באשמרת הבקר" נאמר בקריעת ים-סוף, שנטבעו המצרים בים, שזהו בחינת חנק כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה. ולמד בקר מבקר, על-ידי זה מצא [השגת] הנ"ל בתוך התורה). ט. הצער והקנטור שיש על החכם, על-ידי זה בא לידי שכחה. י. על-ידי המריבה גורמים, שהתלמידים הקטנים נתפרסמים קדם זמנם, וזהו בחינת הפלת נפלים, שהולך יוצא לאויר העולם קדם זמנו, ועל-ידי זה גורם עניות ולפעמים גורם מיתות, חם ושלום. יא. לפעמים אין שלום בית לאדם וכל בני-ביתו בקטטה, בידוע שיש שדים בבית הגורמין כל זה, ועל-ידי זה באים יסורים על אנשי ביתו. יב. לפעמים מקומו של אדם גורם לו מריבות, כמו שאין שואלין בשלום חברו במקום הטנפת. יג. על-ידי הצער והעצבות בא מריבה בעולם, ועל-ידי

חֶזְקֵךְ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקווה ל"ע"ל ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַשְׂמֵחָה בָּא שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. י. הַתְּגִלוֹת הַתּוֹרָה הִיא עַל-יְדֵי הַשְׁלוֹם.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

וּבְאַמֶּת אֲמוּנָה הוּא עֲנִין חֶזֶק מְאֹד וְחַיֵּי חֲזָקִים מְאֹד עַל-יְדֵי אֲמוּנָה כִּי כְּשֵׁישׁ לֹא אֲמוּנָה אֶפְלוּ כְּשֶׁבָּאִים עָלָיו יְסוּרִים חֵם וְשְׁלוֹם, אֲזִי יוּכַל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וּלְהַחִיֹּת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחֵם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיְסוּרִים הֵם לֹא לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה וּבִסוּף יִיטִיב לֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אִם בְּעוֹלָם הַבָּא אֲבָל מִחֶקֶר שָׂאִין לֹא אֲמוּנָה, כְּשֶׁבָּא עָלָיו אֵיזָה צָרָה אֵין לֹא לְמִי לְפָנוֹת וְאֵין לֹא בְּמָה לְהַחִיֹּת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין דְּבָרִים אֵלֹהֵי מֵאֱלֹהֵי וְיִבִּין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַכֹּל בְּכַתָּב וְהַכֹּל שֶׁעָקֵר הוּא הָאֲמוּנָה בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל וּבְזָה יִהְיֶה חֶזֶק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וּלְעוֹלָם לֹא יִמְטֵא־שָׂרִי לֹא גַם זֹאת צָרִיךְ לְדַעַת, שֵׁשׁ נְשָׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁנוּלְדוּ בְּכַשְׁרוֹת וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מֵעֲשִׂיהֶם שָׂאִין בָּאִים עָלֵיהֶם כָּלֵל מִחֲשָׁבוֹת כָּאֵלֹהֵי וְאֶפְלוּ כְּשֶׁמִּדְּבָרִים בְּפָנֵיהֶם מֵעֲנִינִים אֵלֹהֵי לֹא אֶכְפַּת לָהֶם כָּלֵל וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כָּלֵל וְזֶה דוּמָה כְּמוֹ שְׁמִדְּבָרִים מִתְאַוָּה הַיְדוּעַ בְּפָנֵי סָרִיס שְׂבֻדָּאֵי אֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כָּלֵל, כֵּן אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים הֵנִי לֹא אֵינָם שׁוֹמְעִים כָּלֵל וְאֵינוֹ נִכְנָם בְּאֲזַנֵּיהֶם כָּלֵל עֲנִינֵי חֲקִירוֹת וּבְלְבוֹלִים הֵנִי לֵ:

וּבְאַמֶּת הַקְּשִׁיּוֹת וְהַחֲקִירוֹת שֶׁל הַהֲמוֹן עִם הֵם שְׁטוּתִים גְּדוֹלִים וְאֵינָם קְשִׁיּוֹת כָּלֵל וְיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁהוֹלְכִים עִם אֵיזָה קְשִׁיּוֹת זְמַן רַב וּבְאַמֶּת הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁלֹּא הוּא תְרוּץ רַק מִחֲמַת שָׂאִין לֹא דַעַת נְדָמָה לֹא לְקְשִׁיּוֹת כְּמוֹ לְמַשָּׁל שְׁשׁוֹאֲלִין אֶת הַתִּינוֹק, שֶׁנִּשְׁבַּר הַזְּכוּכִית שֶׁל הַחֲלוֹן וְלָקְחוּ הַזְּכוּכִית הַשְּׂנִי שֶׁאֶצְלוּ וּקְבָעוּהָ כָּאֵן וְאִם-כֵּן יִפְרָח

הַצֶּפֶר הַדֶּרֶךְ הַחֲלָל הַזֶּה שֶׁל זְכוּכִית הַשְּׁנִי?! וְכִשְׁשׂוֹאֲלִין אֶת הַתִּינוֹק כֶּךָ, דְּהֵינּוּ שְׂכּוּלְלִין לוֹ הַתְּרוּץ עִם הַקְּשִׁיא בְיַחַד אֲזִי נִדְמָה לוֹ לְקְשִׁיא גְדוּלָה, וְאֵינּוּ יוֹדְעַ מַה לְהַשִּׁיב כָּלֵל כִּי נִדְמָה לוֹ לְקְשִׁיא גְדוּלָה, וּבְאַמֶּת הַכֹּל שְׁטוּת, כִּי אֲדַרְבָּא, הַקְּשִׁיא־שִׁיפְרָח הַצֶּפֶר הוּא תְרוּץ עַל קְשִׁיא הַרְאֵשׁוֹנָה שֶׁל שְׁטוּת כִּי בְאַמֶּת אֵין לוֹקְחִין בְּשִׁבִיל זֶה הַזְכוּכִית הַשְּׁנִי לְסֵתָם, כִּי יִפְרַח דֶּרֶךְ שָׁם רַק הַתִּינוֹק מִחֲמַת חֶסֶד הַבְּנָתוֹ אֵינּוּ מִבִּין שְׂכּוּלְלִין לוֹ הַקְּשִׁיא עִם הַתְּרוּץ בְיַחַד וְנִדְמָה לוֹ לְקְשִׁיא גְדוּלָה כִּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּכְנָם בְּלִבָּם קְשִׁיּוֹת שֶׁל שְׁטוּת כְּאֵלוֹ שֶׁבְאַמֶּת זֹאת הַקְּשִׁיא הוּא תְרוּץ אֲךָ מִחֲמַת חֶסֶד הַבְּנָתוֹ נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא קְשִׁיא גְדוּלָה וְהֵבֵן הֵיטֵב עַל־כֵּן צָרִיד הָאָדָם לְסַלֵּק מִדַּעְתּוֹ וְלִבְרַח מִקְשִׁיּוֹת וְחֻקִּירוֹת וְשְׁטוּתִים וּבְלִבּוֹלִים רַק לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה לְבַד כַּנְזָכָר לְעִיל:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּרָה הַיּוֹמִי:

(מד) כהן אע"פ שהוא פנוי נושא את כפיו: הגה ויש אומרים דאינו נושא כפיו דהשרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה והמברך יש לו להיות בשמחה (מרדכי פרק הקורא עומד) ונהגו שנושא כפיו אע"פ שאינו נשוי ומכל מקום הרוצה שלא לישא כפיו אין מוחין בידו רק שלא יהא בבית הכנסת בשעה שקורין כהנים או אומרים להם ליטול ידיהם. נהגו בכל מדינות אלו שאין נושאים כפים אלא ביום טוב משום שאז שרויים בשמחת יום טוב וטוב לב הוא יברך מה שאין כן בשאר ימים אפילו בשבתות השנה שטרודים בהרהורים על מחייתם ועל ביטול מלאכתם ואפילו ביום טוב אין נושאים כפים אלא בתפלת מוסף שיוצאים אז מבית הכנסת וישמחו בשמחת יו"ט (דברי עצמו) וכל שחרית ומוסף שאין נושאים בו כפים אומר הש"צ אלקינו ואלקי אבותינו וכו' כדלעיל סוף סימן קכ"ו ויום הכפורים נושאים בו כפים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקסח – צמר מוהרצ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" –
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כמו ביו"ט ויש מקומות שנושאים בו כפים בנעילה ויש מקומות אפילו בשחרית: (מה) אלו תיבות שהכהנים הופכים בהם לדרום ולצפון יברכך וישמרך אליך לך שלום: הגה ונוהגין שמאריכין בניגון אלו תיבות כי כל אחת מהן הוא סוף ברכה בפני עצמה ואומרים רבון כמו שמפורש בסימן ק"ל ובשעה שמאריכין בניגון התיבות שבסוף הפסוקים דהיינו וישמרך ויחנך שלום והמקרא לא יאמר רבון וכו' (תשובת מהרי"ל סימן קמ"ח) אסור להשתמש בכהן אפילו בזמן הזה דהוי כמועל בהקדש אם לא מחל על כך: (מרדכי בהגהות דגיטין):

סימן קכט (א) אין נשיאת כפים אלא בשחרית ומוסף ובנעילה
 ביום שיש בו נעילה כמו בי"ה אבל לא במנחה משום דשכיחא שכרות באותה שעה שמא יהא הכהן שכור וגזרו במנחה של תענית אטו מנחת שאר ימים אבל בתענית שאין בו נעילה הואיל ותפלת מנחה סמוך לשקיעת החמה היא דומה לתפלת נעילה ואינה מתחלפת במנחה של שאר ימים הלכך יש בה נשיאת כפים (והמנהג שלנו כבר נתבאר לעיל סימן קכ"ח): (ב) כהן שעבר ועלה לדוכן בי"ה במנחה כיון שהדבר ידוע שאין שם שכרות הרי זה נושא את כפיו ואין מורידין אותו מפני החשד שלא יאמרו פסול הוא ולכך הורידוהו: הגה ולכן אומרים במנחה ביום כפורים אלקינו ואלקי אבותינו אע"ג דאין ראוי לנשיאת כפים מכל מקום הואיל ואם עלה לא ירד מיקרי קצת ראוי: (הגהות מיימוני) וכן נוהגין במדינות אלו אע"פ שיש חולקים:

סימן קל (א) מאן דחזא חלמא ולא ידע מאי חזא ניקום קמיה
 כהני בשעה שעולים לדוכן ונימא הכי רבנו של עולם אני שלך וחלומותי שלך וכו' ויכוין דליסיים גם בהדי כהני דעני צבורא אמן ואי לא לימא הכי אדיר במרום שוכן בגבורה אתה

שלום ושמך שלום יהי רצון שתשים עלינו שלום: הגה ובמקום שאין עולין לדוכן יאמר כל זה בשעה שהשליח צבור אומר שים שלום ויסיים בהדי שליח צבור שיענו הקהל אמן. (הר"ן פ' הרואה):

סימן קלא (א) אין לדבר בין תפלה לנפילת אפים. כשנופל על פניו נהגו להטות על צד שמאל: הגה ויש אומרים דיש להטות על צד ימין והעיקר להטות (ריב"ש סימן רי"ב וב"י בשם הרוקה) בשחרית כשיש לו תפילין בשמאלו על צד ימין משום כבוד תפילין ובערבית או כשאין לו תפילין בשמאלו יטה על שמאלו (מנהגים) ולאחר שנפל על פניו יגביה ראשו ויתחנן מעט מיושב וכל מקום ומקום לפי מנהגו. ומנהג פשוט לומר ואנחנו לא נדע כו' וחצי קדיש אשרי ולמנצח (טור) ואפילו בימים שאין אומרים תחנון אומרים למנצח מלבד בר"ח וחנוכה ופורים וע"פ ועיו"כ וט' באב (מנהגים ועיין לעיל סימן תקנ"ט):

סדר לקווי תפלות הימני:

שפד: שומע תפלה שומע אנחה שומע צעקה, שמע קולנו ברחמים, מעמקי עמקים, אשר אנו מתאנחים וצועקים אליך שתעזרנו ותצילנו ברחמיך הרבים מתאות ממוז "ה' שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני", שתעלה ותקים אותי להיות חזק ואמין לעמד על מעמד האמונה והבטחון להאמין בך באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה לשבר תאות ממוז לגמרי ולא אטריד את דעתי כלל בפרנסתי ולא אסמוך על שום סבה ועל שום עסק כלל רק אשים בטחוני עליך, ואסמוך ואתחזק בבטחון בהשם יתברך לבד ואתה תרחם עלי, ותשפיע עלי בטובך הגדול שפע טובה וברכה ממקור ושרש השפעות שבקדשה ותזמין לי פרנסתי קדם שאצטרך לה בסבה קלה בלי שום יגיעה ועצבות כלל, ואזכה לשפע עשירות דקדשה להיות שמה בחלקי תמיד ואל

❦
❦
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
❦
❦

תתקט ❦ צמח מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" ❦
 ❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

תִּצְרִיכֵנִי לֹא לַיְדֵי מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְּוָאֲתָם וְתִצְלֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא אֶהְיֶה בְּעַל חוֹב כָּלֵל לְעוֹלָם, וְלֹא אֶצְטָרֵךְ לְלוֹת
 מֵאַחֲרֵים כָּלֵל וְלֹא אֶרְדֶּף אַחַר מוֹתְרוֹת חַם וְשָׁלוֹם, לְלוֹת מֵאַחֲרֵים
 חַם וְשָׁלוֹם בְּשִׁבִיל לְהַנְהִיג מִשָּׂא וּמִתָּן גָּדוֹל רַק תִּרְחַם עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ
 עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִזְמִין לִי פְּרִנָּסְתִּי בְּסִבָּה קְלָה בְּלִי שׁוֹם הַלְּוָאֲה
 מֵאַחֲרֵים כָּלֵל וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלַחַה וְהִרְוַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵי
 וְתִזְכֵּנִי לְהִיּוֹת מְמַעֵט בְּעַסְק, רַק לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְעַבּוּדַת ה' בְּאַמֶּת
 כָּל יְמֵי חַיֵּי, אָנִי וְזֵרְעִי וְזֵרְעֵי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם:

שְׁפֹה: וְחַנְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְזַכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת מְזוּזָה בְּשִׁלְמוֹת
 הָרְאוּי כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדְקֻדְיוֹקְיָה וְכּוֹנְנוֹתֶיךָ וְתִרְיִ"ג
 מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְתַעֲזֵרְנוּ וְתִשְׁמְרְנוּ
 וְתִגַּן בְּעֵדְנוּ עַל יְדֵי מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְשִׁבֵר
 לְגַמְרֵי תַאֲוֹת וְחַמְדַּת הַמָּמוֹן, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם חֲמֻדָּה וְתַאֲוָה
 לְשׁוֹם מָמוֹן וּלְשׁוֹם חֶפֶץ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׁלֹא
 יַעֲלֶה עַל דַּעֲתָנוּ שׁוֹם חֲמֻדָּה חַם וְשָׁלוֹם לְמָמוֹן וְחֶפְצֵי חֲבֵרְנוּ וְלֹא
 נַחְמוּד וְלֹא נִתְאָוֶה בֵּית רַעְנוּ שְׂדֵהוּ עַבְדוּ וְאַמְתּוֹ שׁוּרוֹ וְחַמּוּרוֹ וְכָל
 אֲשֶׁר לְרַעְנוּ וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת עַל כָּל
 הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַחֲמָדוֹת שֶׁהָיָה בְּלִבְנוּ עַד עַתָּה לְמָמוֹן וְחֶפְצֵי חֲבֵרְנוּ
 וְנִזְכָּה לְתַקֵּן בְּאַמֶּת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ עַל יְדֵי הָעוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה
 שֶׁל לֹא תַחֲמַד וּמֵעַתָּה נִזְכָּה לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל כָּל אֵלּוּ הַמַּחְשְׁבוֹת
 וְהַחֲמָדוֹת וְהַתַּאֲוֹת שֶׁל מָמוֹן וְחֶפְצִים וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד בְּלִבְנוּ כָּלֵל
 וְנִזְכָּה לְאַמֶּת וְאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת:

שְׁפוּ: וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּקְדֵּשׁ אֹתָנוּ בְּקִדְשֵׁי מִצְוֹת מְזוּזָה
 הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּשְׁמַר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים

וְלִשְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתַמְשִׁיד עָלֵינוּ קְדוּשָׁה וְטַהָרָה שְׁנוֹזָה
 לְקַדְשֵׁת הַבְּרִית וְלִשְׁבִירַת תְּאַוֹת מָמוֹן בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים
 וְאַרוּכִים וְלִשְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה עַל־יְדֵי הַמְּזוּזָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר זְכִיתָ
 אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּתְבַרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וְתִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְאֶת
 נַפְשֵׁנוּ וְאֶת מָמוֹנֵנוּ דְקְדוּשָׁה וְאֶת כָּל חַפְצֵינוּ אֲשֶׁר אֵתָּה מִשְׁפִּיעַ
 לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת וְתִשְׁמַר וְתִצִּיל אוֹתָם מִכָּל מִיַּי הַזֶּקֶק
 שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִצִּילֵנוּ מִגְּנִיבוֹת וְאַבְדוֹת וּמִכָּל מִיַּי הַפֶּסֶד שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי
 אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אֵתָּה וְקוֹמָה בְּעֶזְרֶתְנוּ, וְהִצֵּל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיַּי
 שׁוֹנְאִים וּמַחְלֻקֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת וְתִבְטֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים
 אֶת כָּל מִיַּי מַחְלֻקֹת מִן הָעוֹלָם וְתִשְׁמַח שְׁלוֹם בֵּין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְעוֹלָם וְתִגְלֶה הָאַמֶּת בְּעוֹלָם וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל חֶבְרֵתְנוּ וְאֶת
 כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֹפְצִים לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, שְׁלֵא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם
 חוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים אֶל נְקֻדַּת הָאַמֶּת לְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם:

שְׁפוּ: רְבוֹנוּ דְעֵלְמָא כֹּלָא יוֹדַע כָּל סְתָרֵי יְצוּרִים אֵתָּה יְדַעְתָּ כִּמָּה
 וְכִמָּה מִיַּי שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, אֵתָּה לְבַד
 יְדַעְתָּ אוֹתָם וְאֶת מַחְשְׁבוֹתָם וְהֵם חֹפְצִים לְגַרְשׁ וּלְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֵם
 וְשְׁלוֹם מֵעַבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת, כֹּאֲשֶׁר אֵתָּה לְבַד יְדַעְתָּ וּלְפִי גִדְל
 חֲלִישׁוֹתֵנוּ עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים אֵין לָנוּ שׁוֹם כַּח לְעֵמִד כְּנִגְדָם
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד גְּדוֹלִים
 בַּתּוֹרָה גְּדוֹלִים בְּעֵשֶׁר גְּדוֹלִים בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים הַרְּבִה יוֹתֵר
 מֵאֵתָנוּ, וְאֵיךְ יוֹכְלוּ חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ לְעֵמִד בְּפִנְיָהֶם וּמֵאֵין נְבִקְשׁ
 עֶזֶר לְהַנְצִיל מֵהֶם, כִּי כְּבָר הִפִּילוּ אוֹתָנוּ הַרְּבִה עַל יְדֵי מַחְלֻקָתָם,
 כֹּאֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, כִּי
 בְּאַמֶּת אָנִי יוֹדַע בְּנַפְשִׁי שְׁאֵינִי כְּדֹאֵי וְרֹאֵי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
 כִּי פְגַמְתִּי נִגְדֶךָ הַרְּבִה מְאֹד וּמַחְמַת זֶה הֵם נִתְעוֹרְרִים עָלַי לְהַלְשִׁין

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקעב - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שידך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְלִקְטֹרֶג חַם וְשָׁלוֹם אֲבָל לְפָנֶיךָ נִגְלָה תַעֲלוּמַת לְבִי, כִּי אֶף-עַל-פִּי-כֵן
אֲנִי חָפִיץ וּמְתַנַּעֵנֵעַ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְאִם אֶמְנָם פְּגַמְתִּי בְּכַבּוּדְךָ,
אֶתָּה חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלַּח אֲבָל מַה חָטָאתִי נִגְדָם, וּמָה פְּגַמְתִּי
בְּכַבּוּדֶם לֹא נָשִׁיתִי וְלֹא נָשׂוּ בִי, וּמִדּוּעַ הֵם חוֹלְקִים עַל חֲלוּשֵׁי כַח
נִבְּאִי לֵבָב כְּמוֹנוֹ "כִּי אֶתָּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדְפוּ, וְאֵל מִכָּאוֹב חֲלָלֶיךָ
יִסְפְּרוּ":